RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 69.357 van 3 november 1997
in de zaak A. 70.902/X-6900.

In zake : Jozef VERBEECK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. DE BECKER,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Ernest Allardstraat 35-37

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 9 september 1996 namens Jozef VERBEECK werd ingediend door zijn raadsman A. DE BECKER, advocaat te Brussel, om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de beslissing dd. 25 juni 1996 van de directeur van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waarbij hij in zijn functionele loopbaan vertraagd werd";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 november 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 december 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. DE BECKER, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is directeur-ingenieur bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur.

1.2. Op 30 mei 1995 wordt met betrekking tot de functie van verzoeker een functiebeschrijving opgesteld.

1.3. Op 23 januari 1996 wordt met verzoeker een evaluatiegesprek gevoerd, waarvan de resultaten op 5 februari 1996 in een evaluatieverslag worden vastgelegd.

1.4. Verzoeker voegt aan dit verslag een aantal opmerkingen toe.

1.5. Op 29 mei 1996 doet het college van afdelingshoofden een voorstel om de functionele loopbaan van verzoeker te vertragen.

1.6. Op 11 juni 1996 wordt verzoeker door de directieraad gehoord.

1.7. Op 25 juni 1996 beslist de directieraad de functionele loopbaan van verzoeker te vertragen.

1.8. Deze beslissing wordt bij aangetekende brief van 15 juli 1996 aan verzoeker ter kennis gebracht;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker stelt dat de bestreden beslissing blijvende negatieve weerslag zal hebben op zijn verdere loopbaan, onder meer op zijn mogelijkheden om in aanmerking te komen bij volgende bevorderingen, dat zulks niet alleen een pecuniaire, maar ook een morele weerslag heeft, dat hij het odium krijgt van de slecht functionerende ambtenaar en de bestreden beslissing een publieke vernedering inhoudt, welke door een eventuele latere vernietiging slechts gedeeltelijk ongedaan wordt gemaakt;

2.2. Overwegende dat, in zover verzoeker stelt dat de bestreden beslissing een "blijvende negatieve weerslag" heeft op zijn loopbaan, inzonderheid op zijn bevorderingsmogelijkheden, opgemerkt dient te worden dat de bestreden beslissing slechts geldt voor één jaar en dat de veronderstelling dat verzoekers loopbaan zal geschaad worden louter hypothetisch is; dat verzoeker trouwens de nietigverklaring kan vorderen van bevorderingen waarvoor hij ingevolge de bestreden beslissing zou worden achteruit gesteld; dat het nadeel dus niet moeilijk te herstellen is; dat, wat het moreel nadeel betreft, een moreel nadeel geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel is wanneer dit kan hersteld worden door de morele genoegdoening die een annulatiearrest voor verzoeker teweegbrengt; dat zulks in de onderhavige zaak het geval is; dat een annulatiearrest immers de vaststelling zou inhouden dat de afkeuring die met de vertraging van verzoekers loopbaan gepaard gaat, niet op een wettige beslissing berust; dat trouwens niet blijkt dat aan de bestreden beslissing ruchtbaarheid is gegeven; dat er van een "publieke" vernedering dan ook geen sprake is;

2.3. Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

<u>Enig artikel</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie november 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. EYLENBOSCH. **M. VRINTS.**